

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.178/2009/5.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2009. május 13-án megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

ítéletet:

A vesztegetés büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. február 2-án kihirdetett 13.B.675/2007/8. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmények megnevezése helyesen 2 rendbeli vesztegetés büntette, melyből 1 rendbeli cselekmény a Btk.250.§ (1) és (3) bekezdése szerint / II. tényállás/
1 rendbeli pedig a Btk.250.§ (1) bekezdése szerint /I. tényállás/ minősül.

A II. tényállásban írt 10.000 (tízezer) Ft-ra vagyonelkobzást alkalmaz.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3600 (háromezer-hatszáz) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a rendelkező részben írt határozatával vádlottat 1 rb. hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) (3) bekezdés) és 1 rb. vesztegetés büntette (Btk.250.§ (1) bekezdés) miatt halmazati büntetésül 1 év 10 hónap börtönre, valamint katonai mellékbüntetésként lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette és kötelezte a vádlottat 3600 Ft bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen egyrészt az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a próbaidő tartamának felemelése, pénzmellékbüntetés kiszabása és vagyonelkobzás alkalmazása érdekében.

A védő a büntetés enyhítése céljából élt fellebbezéssel.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.90/2009. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi jogorvoslatot fenntartotta. A vádlott I. tényállásbeli cselekményét a Btk.225.§-a szerinti hivatali visszaélés büntettének indítványozta minősíteni, ezen túl a szabadságvesztés próbaidejének felemelésére, pénzmellékbüntetés és a II. tényállásban meghatározott jogtalan előny tekintetében vagyonek Kobzásra tett indítványt.

A ügyészi fellebbezés a vagyonek Kobzás alkalmazását érintően alapos, míg a védelmi jogorvoslat nem volt megalapozott.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a bizonyítás anyagára alapítottn, a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelését követően megalapozott, a Be.351.§ (2) bekezdésben megjelölt hibáktól mentes tényállást állapított meg, mely az idézett törvényi szakasz (1) bekezdése szerint a másodfokú ítékezés alapját is képezte. Határozata rendelkezéseit teljes körűen megindokolta.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és mindkét bűncselekmény minősítése megfelel az anyagi jognak.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor az I. tényállásbeli cselekményt a Btk.250.§ (1) bekezdése szerint hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntettének minősítette. A Btk.137.§ 1. l) pontja alapján intézkedő rendőrként hivatalos személynek minősülő vádlott ugyanis működésével kapcsolatban kért jogtalan előnyt. Ezáltal a hivatalos személy részéről az alapeseti vesztegetés büntettének törvényi tényállása teljes mértékben megvalósult. A vesztegetés speciális a hivatali visszaéléshez képest, mely jogelv folytán a súlyosabb bűncselekményben kellett a bűnösséget megállapítani. E tekintetben ezért a fellebbviteli főügyész indítványa nem volt alapos.

Törvényes a II. tényállásbeli cselekmény minősítése is.

Az első fokú ítéletnek a minősítését érintő rendelkezései csak a bűncselekmények megnevezését illetően voltak helyesbítendőek a Be.258.§ (1) bekezdés d) pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően helyesen feltárta. Azok csak annyiban igényelnek helyesbítést, hogy a bűnhalmazat súlyosítóként felhívása mellőzendő. A Legfelsőbb Bíróság iránymutatása alapján kialakult újabb ítélezési gyakorlat szerint ugyanis csak a két bűncselekményt meghaladó bűnhalmazat értékelhető súlyosbító körülményként.

Ettől eltekintve a megyei bíróság tett arányos, a büntetési célok elérésére alkalmas fő- és mellékbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A jelentős tárgyi súlyú büntettek miatt szükséges és egyben elégséges végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása. A főbüntetés mértékére és a katonai mellékbüntetésre

tekintettel a próbaidő tartama sem tekinthető eltúlzottan enyhének, lényeges súlyosítása nem indokolt, ezért a vádhatósági fellebbezés e részben nem volt alapos.

A büntetés túl szigorúnak sem ítéltető, lényeges enyhítésére nem kerülhetett sor, ezért a másodfokú bíróság a védelmi fellebbezést nem találta megalapozottnak.

A járulékos kérdések közül a bűnügyi költségre vonatkozó első bírói rendelkezés is megfelel a jogszabályoknak.

A megyei bíróság ugyanakkor a II. tényállás kapcsán elmulasztotta a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a 10.000 Ft-os jogtalan előnyre a vagyonelkobzást, melyet a másodfokú bíróság pótol.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2009. május 13.

Dr. Kardos Sándor sk..	Háger Tamás sk..	Gömöri Olivér sk..
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 13.B.675/2007/8. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a folytán a mai napon jogerőre emelkedett és a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2009. május 13.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke